

**Запорізька міська громадська
організація «Істина»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ПРОБЛЕМИ
ОРГАНІЗАЦІЇ І ФУНКЦІОНУВАННЯ
ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ В УМОВАХ
СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ»**

24–25 квітня 2020 р.

м. Запоріжжя

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ОЛІМПІЙСЬКОЇ ХАРТІЇ
ВІД 23 ЧЕРВНЯ 1894 РОКУ

Дубінська З. П. 7

РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ
З УРАХУВАННЯМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ

Мкртчян К. А. 11

ОБОВ'ЯЗКИ АДВОКАТА:
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Нагненна А. О. 15

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ У СФЕРІ РОЗВИТКУ
НАУКИ В УКРАЇНІ

Чалик В. Р. 17

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БАГАТОПАРТІЙНОЇ СИСТЕМИ
В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Бутильська Д. Д. 20

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
РЕЖИМУ ПОЛЬОТУ НАД АВТОНОМНОЮ
РЕСПУБЛІКОЮ КРИМ

Дорошенко Д. Р. 24

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ У СУДОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

Зальопана Н. А. 28

МІСЦЕ АКТІВ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ
НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ

Кльова В. О. 32

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО
НА ПРИВАТНУ ВЛАСНІСТЬ У РІШЕННЯХ
КОНСТИТУЦІЙНОГО ТРИБУНАЛУ ПОЛЬЩІ

Савченко А. М. 34

НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО	
ПРОБЛЕМА МІЖНАРОДНОГО ОБІГУ НАРКОТИКІВ В СВІТІ Цеввер А. О.	38
РОЗРІВАННЯ ШЛЮБУ В УКРАЇНІ ТА ЯПОНІЇ: СПІЛЬНІ ТА ВІДМІННІ РИСИ Яковенко В. В.	40
НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС	
ДИСПЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АДВОКАТІВ У СПРАВАХ ПРО БАНКУРТСТВО Левшина Я. О.	46
НАПРЯМ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ РОЗГЛЯДУ ТРУДОВИХ СПОРІВ ЗГІДНО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ Плева В. А., Мазур В. В.	50
ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПОРУШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ОСНОВОПОЛОЖЕНИХ СВОБОД ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ТРИМАННЯ ПІД ВАРТОЮ Матяш В. М.	53
НАПРЯМ 6. ЕКОЛОГІЧНЕ, ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ ПРАВО	
ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ТВАРИН Овсійчук О. Г.	56
ОХОРОНА НАВКОЛИЩНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА – ПРОВІДНА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ Якимець О. І.	58
НАПРЯМ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО	
ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ В СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ, ЩО РОЗГЛЯДАЮТЬСЯ СУДАМИ УКРАЇНИ Воронов К. Є.	63

КЛАСИФІКАЦІЯ ІНФОРМАЦІЇ З ОБМЕЖЕНИМ ДОСТУПОМ (ПРАВОВИЙ АСПЕКТ) Коп Д. В.	67
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ Михайлюта Д. С.	71
РОЗВИТОК ТА ФОРМУВАННЯ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ ТА ЗБОРІВ Рикова В. В.	75
ОКРЕМІ АСПЕКТИ СПІВПРАЦІ ДЕРЖАВНОГО ТА ПРИВАТНОГО СЕКТОРІВ БЕЗПЕКИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КІБЕРБЕЗПЕКИ Тарасюк А. В.	77
ФОРМИ І МЕТОДИ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ОХОРОНИ ПРАВ НА ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ УЧАСНИКІВ ГОСПОДАРСЬКОГО ОБОРОТУ, ТОВАРІВ ТА ПОСЛУГ Шморгун В. В.	81
НАПРЯМ 8. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО- ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ	
ДО ПИТАННЯ ЛАТЕНТНОСТІ ПРОТИПРАВНОГО ВПЛИВУ НА РЕЗУЛЬТАТИ ОФІЦІЙНИХ СПОРТИВНИХ ЗМАГАНЬ Анісімов Д. О., Деморещький К. І.	85
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ. ЦЮ ВИЗНАЧАЮТЬ СУСПІЛЬНУ НЕБЕЗПЕКУ РОЗВЕЩЕНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ ТА ЯКІ МОЖУТЬ СПРИЧИНИТИ СМЕРТЬ ОСТАННЬОЇ Іванова О. Л.	87
ДОВІЧНЕ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛИ ЯК ВИД КРИМІНАЛЬНОГО ПОКАРАННЯ Іващук А. В., Клишкова Ю. В.	92
ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТЯГІДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ ВІДНОСНО ДІТЕЙ Малиновська Т. М.	95
ПРОБЛЕМАТИКА ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИГЛЯДІ ШТРАФУ Слис Ю. В.	97

НАПРЯМ 9. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА	
ІНСТИТУТ СЛІДЧОГО СУДДІ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ СУДОВОЇ СИСТЕМИ	
Данько Л. С.	101
ОСКАРЖЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ З ТОЧКИ ЗОРУ ЗАВДАНЬ ТА ЗАСАД КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	
Наливайко Є. О.	104
КАТЕГОРІЯ «ОСОБА НЕПОВНОЛІТНЬОГО ЗЛОЧИНЦЯ» В ЗАГАЛЬНІЙ СТРУКТУРІ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ	
Наумчук Ю. М.	109
ПРОБЛЕМА ПРОТИДІЇ РОЗСЛІДУВАННЮ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ВЧИНЕНИХ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	
Скорик А. Л.	112

евтаназії за умови дотримання ряду вимог, що направлені на зменшення, а то і виключення передсмертного страждання [1, с. 33].

Отже, серед можливих варіантів вирішення даної проблеми можна зазначити лише комплексний підхід: вилов, стерилізація, створення мережі притулків із відповідним фінансуванням, створення системи реєстрації та ідентифікації домашніх тварин, контрольоване розведення та інформаційно-просвітницька робота з населенням для запобігання збільшення кількості безпритульних тварин.

Список літератури:

1. Волошин О. Питання безпритульних тварин при імplementації міжнародних та регіональних стандартів в українське законодавство. «Проблеми імplementації міжнародних і регіональних стандартів захисту тварин в національне законодавство»: матеріали круглого столу. м. Київ. 07 квіт. 2017 р. С. 31-33.
2. Пашковська М.В. Правове регулювання в законодавстві України захисту тварин від жорстокого поводження. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2018. № 3 (108). С. 108-120.

ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА – ПРОВІДНА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ

ЯКИМЕЦЬ О. І.

*кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри цивільного права і процесу
Національна академія внутрішніх справ
м. Київ, Україна*

Охорона навколишнього природного середовища відноситься до глобальних проблем, життєво важливих для всього людства. Ця проблема набула особливо важливого значення, у зв'язку з розширенням масштабів і можливостей людства у сфері природокористування. В період науково-технічного прогресу вплив людини на природу досяг величезної сили і набрав глобальних масштабів. Тепер немає жодного місця на Землі, де б людина в тій чи іншій мірі не впливала на природу. Відповідно зростає значення охорони природи, яка є єдиним джерелом існування суспільства. Для суспільства природа має величезне соціальне, виробниче, економічне, наукове, оздоровче значення.

Особливо гостро стоїть проблема охорони навколишнього природного середовища в Україні.

Забезпечення охорони навколишнього природного середовища життєво важливе для всіх галузей народного господарства і всіх об'єктів природи: земель, вод, рослинного і тваринного світу, атмосферного повітря, надр, природно-заповідного фонду України. Гостро стоїть питання про охорону навколишнього природного середовища в промисловості і на транспорті, сільському господарстві, в містах та інших населених пунктах, в культурно-побутовій сфері.

Отже, наша держава і суспільство повинні мати чітку політику і програму дій спрямовану на забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи – катастрофи планетарного масштабу, збереження генофонду українського народу є обов'язком держави [1].

У правовій державі законодавству належить визначна роль у вирішенні масштабних задач. Зокрема, законодавство відіграє велику роль в охороні навколишнього природного середовища. Це його провідна функція.

Екологічна функція держави виникла недавно, разом із загостренням проблеми охорони навколишнього природного середовища. До цього часу питання використання й охорони природи вміщувалися в рамках економічної діяльності держави і розглядалися як прояв її економічної функції [2, с. 147].

Загострення екологічної обстановки, зростання ролі і значення взаємодії суспільства і природи призвели до необхідності появи в числі функцій держави, самостійної екологічної функції. В екологічному праві визначені: об'єкти природи, що підлягають охороні; система державних органів і їх повноваження у галузі охорони навколишнього природного середовища; форми і методи охорони природи; заходи щодо здійснення екологічного контролю і моніторингу у галузі охорони відповідних об'єктів природи.

Екологічна функція нині визнана однією з основних функцій Української держави. Це по суті, діяльність держави в особі її компетентних органів по управлінню якістю довкілля [3, с. 8].

Екологічна функція реалізується шляхом проведення відповідної державної політики. Її принципові засади в Україні визначені Основними напрямками державної політики України у галузі охорони навколишнього природного середовища та забезпечення довкілля, використанні природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки [4].

Екологічне законодавство передбачає певні пріоритети щодо охорони навколишнього природного середовища. Зокрема,

надається перевага в охороні земель сільськогосподарського призначення, водного і лікувального-оздоровчого призначення, лісів першої групи, рідкісних видів рослин і тварин. Екологічне право передбачає і такий природно-охоронний захід, як відтворення відновлювальних природних ресурсів. Широке і постійне охорони підлягають такі важливі ресурси природи. А вже відтворення підлягають такі важливі ресурси природи, як вода, рослинний і тваринний світ, інші природні ресурси. Взагалі створення підлягають природного середовища. А вже системи охорони навколишнього середовища. А вже відтворення відновлювальних природних ресурсів. Широке і постійне охорони підлягають такі важливі ресурси природи, як вода, рослинний і тваринний світ, інші природні ресурси. Взагалі створювати треба все, що підлягає відтворенню. Екологічне право зміцнює охорону навколишнього природного середовища і тим, що сприяє подоланню екологічного неутра і екологічного нівелізму [5, с. 66] Низький рівень екологічної культури екологічного стану, в якому опинилась Україна. Вити з такого стану допоможе екологічне право, яке передбачає певні приписи і вимоги до всіх учасників екологічних відносин, формує їх моральний і духовний облік. Знання екологічного права необхідні спеціалісту будь-якого профілю і кожному громадянину, які навіть в силу свого існування поденно не вступають в екологічні відносини з оточуючим природним середовищем. Все це говорить про великі потенційні можливості екологічного права щодо забезпечення охорони навколишнього природного середовища. Першою охорони навколишнього природного середовища є розробка і прийняття законодавчих та інших еколого-правових актів. Основоложне значення для розвитку всієї системи законодавства про охорону навколишнього природного середовища має Основний Закон нашої держави – Конституція України. Стаття 66 Конституції України вказує на те, що «кожен зоб'язаний не запліднювати шкідли природі, культурні спадщини, відшколовувати завдані ним збитки». Як зазначає професор В.В. Петров, охорони навколишнього природного середовища сприяє екологічна функція держави, оцінкою стану природних ресурсів і охорони навколишнього природного середовища; екологічним плануванням, фінансуванням, матеріально-технічним забезпеченням, розробкою законодавчих актів і організації контролю за їх виконанням; організації діяльності органів управління у сфері охорони природи і національного використання природних ресурсів; організації

екологічного моніторингу, державного контролю за станом навколишнього середовища; розробкою нормативів і стандартів якості природного середовища; організації і проведенням екологічної експертизи проєктів, устаткування і інших заходів, що впливають на навколишнє природне середовище; організації освіти, формування, підготовкою кадрів; організації міжнародного співробітництва у сфері охорони природного середовища [6, с. 138]. Наряду з розвитком і зміцненням правової охорони навколишнього середовища є і багато інших чинників охорони. Головне полягає в тому, щоб значно підвищити дієвість і ефективність усіх природоохоронних заходів насамперед треба підняти роль і значення екологічного контролю всіх видів – державного, громадського, виробничого. Його дієвість повинні відчувати всі, хто допускає екологічні правопорушення. Разом з тим треба більше уваги приділяти питанням екологізації матеріального виробництва широкого впровадження новітніх технологій. Зокрема необхідно впроваджувати екологізацію виробничих процесів у всіх галузях господарської діяльності. Бататорична енергетично-сировинна спеціалізація, а також низький технологічний рівень промисловості України поставили її в число країн з найбільш високими абсолютними обсягами утворення та накопичення відходів. Площа земель, зайнятими ними, становить близько 160 тис. га. Все це ще раз підкреслює, наскільки важливо забезпечити екологізацію виробничих процесів. Вирішення цього завдання мають сприяти еколого-правові норми, які в наряді з іншими заходами передбачали матеріальну заохоченість і матеріальну відповідальність. Одним словом досягнення мети екологічної політики, а отже, відповідної функції держави забезпечується здійсненням комплексу державних заходів: економічних, соціальних, науково-технічних, сантарно-гігієнічних, освітніх. Особливе місце серед них належить екологічному праву. Воно, як зазначає професор Брінчук М.М., є водночас продуктом і основою формою закріплення державної екологічної політики [7, с. 39]. Підсумовуючи наведений матеріал, можна зробити висновок, що охорону навколишнього природного середовища необхідно розглядати як важливу складову частину державного плану розвитку і соціального розвитку України. Кожне втручання людини в природу має бути в усіх випадках науково-обґрунтованим,

а протиправне – неодмінно потягнути за собою відповідне покарання.

Список літератури:

1. Конституція України. Х.: «ПВНІ», 2006. 64 с.
2. Костицький В.В. Екологічна функція держави та економіко-правовий механізм охорони довкілля // Право України. 2004. № 1. С. 147.
3. Екологічне право України . Академічний курс: Підручник / Заг. ред. Ю.С. Шемшученка. К.: ТОВ «Видавництво «Юридична думка», 2005. 848 с.
4. Основні напрями державної політики України у галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки. Постанова Верховної Ради України від 5 березня 1998 р. № 188/08 // Відомості Верховної Ради України. 1998. № 38-39. Ст. 248.
5. Дмитренко І.А. Екологічне право України: Підручник. К.: НАВСУ, 1999. 332 с.
6. Петров В.В. Концепція взаємодійства общества и природы – научная основа экономического права / Методологические проблемы правоведения / Под.ред. М.Н. Марченко. М.: Издательство МГУ. С. 238.
7. Бринчук М.М. Экологическое право. М.: Юристъ, 2004. 688 с.